

כד הזהב

א.טומניאן (ארמניה)

**שמעתי מהזקנים שלנו, והם שמעו
מסבים שלהם ששמעו מהזקנים שלהם
שפעם חי איכר עני והייתה לו רק
חלקת אדמה קטנה וזוג שוורים.**

וכשבא האביב, זמן חריש וזריעה, האיכר
לא יכול היה לעבד את החלקה שלו
והשכיר אותה לשכן.

ובליל חורף אחד השוורים מתו.

"הי! איזה מזל נפל עליך" אומר "באדמה שלך נמצא כד מלא זהב. לך, קח אותו." "לא חביבי, הזהב הזה לא שלי" עונה בעל החלקה "שכרת אצלי את האדמה. אתה חורש וכל מה שבאדמה הוא שלך. מצאת זהב, שיהיה זהב, הוא שלך. קח אותו."

התחיל השכן לחרוש את החלקה ופתאום המחרשה שלו נתקעה בדבר מה קשיח. הוא מסתכל וראה שם כד חמר גדול, מלא זהב. השכן עזב את השוורים והמחרשה ורץ אל בעל החלקה

עיניים הבריקו לצאר כששמע על כד עם
זהב. הוא אומר:
"הזהב לא שלך ולא שלו. המדינה שלי.
את הכד מצאתם באדמה שלי, כלומר
הוא שלי."

הם התחילו לריב. אחד אומר "הזהב
שלך", שני - "שלך הזהב".
הויכוח התחמם, התחיל ריב קשה.
הולכים אל הצאר בתלונה.

בכעס גדול חזר הצאר לארמון וציווה לעצור את האיכרים שהעזו לשטות בו. "הו אדון, יהיו ימי חייך ארוכים" בכו האיכרים "על מה אתה רוצה להעניש אותנו? אין כל נחשים בכד. שם רק זהב, זהב טהור!"

והצאר עם כל המלווים שלו מיהר למקום בו מצאו את הכד. ניגש, רוצה לפתוח אותו ורואה: הכד מלא נחשים!

והוא הלך שוב למקום בו היה הכד,
ורואה שהכד מלא נחשים!
איזה פלא? אף אחד לא יכול להבין.
והצאר מצווה לקרוא לכל החכמים של
המדינה שלו.

הצאר שלח אנשים שלו לבדוק. אנשי
הצאר באו, חזרו ואומרים - "כד מלא
זהב!"
"וי!" השתומם הצאר, ובעצמו חושב
"אולי לא ראיתי טוב, אולי ראיתי כד
אחר."

"אל תכעס, אדוננו, על הדברים שלנו. כד
הזהב הזה ניתן במתנה לחורשים בעד
העבודה הקשה והיושר שלהם. כשהם
באים אליו, מוצאים זהב. זה הפרס על
העמל הכנה. וכשאתה רוצה לקחת מזל
של אחרים, במקום זהב אתה מוצא
נחשים."

"תסבירו לי החכמים" אומר "איזה פלא
זה? החורשים מצאו באדמה כד מלא
זהב. אני הולך לשם ורואה כד מלא
נחשים. הם הולכים, והוא מלא זהב. מה
פירוש הדבר?"

"טוב, טוב. אל תריבו" אמר אחגד
החכמים "אולי יש לכם ילדים?"
התברר שלאחד יש בן ולשני בת.
ואז החכמים הציעו לחתן את הצעירים
ולמסור להם את כד הזהב.

הצאר נרעד ולא מצא מילת תשובה.
"טוב" אמר בסוף "ועכשיו תגידו לי למי
שייך הזהב?"
"לבעל החלקה" אמר החורש.
"לא, לזה שחרש את האדמה" קרא בעל
החלקה.
ושוב התחיל הריב.

ההורים הסכימו וכולם היו מרוצים. הריב הסתיים, התחילו הכנות לחתונה. שבעה ימים ושבעה לילות נמשכו החגיגות. ואת הכד עם זהב שקיבלו בעד היושר וחריצות מסרו לילדים.

זהב לזוג הצעיר - נחשים לצאר החמדן.